

سخن سردبیر

۱- مدت‌ها بود که تعدادی از دوستان علاقمند ما از فصلنامه علوم زمین تقاضای تولید و انتشار فصلنامه به زبان انگلیسی را داشتند که شرایط نامناسب، مانع از انجام این خدمت از سوی ما می‌شد. با کوشش و پیگیری‌های سردبیر، اعضای شورای نویسنده‌گان و دفتر فصلنامه علوم زمین، مشکل حل شده و با کسب مجوزهای اولیه، دبیرخانه فصلنامه آماده دریافت مقالات به زبان انگلیسی می‌باشد و خوشحالیم که به اطلاع دوستان عزیزی که علاقمند به چاپ مقالاتشان به زبان انگلیسی هستند برسانیم که می‌توانند آن را از طریق سایت فصلنامه ارسال نمایند تا پس از گذراندن مراحل داوری، پذیرش و احتمالاً ویرایش لازم شاهد انتشار نخستین شماره آن باشیم. نکته‌ای که در اینجا لازم به یادآوری است، این است که دوستان با در نظر گرفتن ویژگی‌های مقالات علمی-پژوهشی سعی نمایند با به کارگیری استانداردهای تهیه اینگونه مقالات، ما را در هر چه پربارتر کردن آن یاری دهن، امید است با چاپ هر چه بیشتر این مقالات، این فصلنامه گام‌های رو به جلویی برای رسیدن به جایگاه واقعی خود برداشته و شاهد ارتقاء کیفیت و دریافت IF از پایگاه ISI باشیم. با سپاس پیش هنگام.

۲- حتماً می‌دانید که از جمله وظایف مهم سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، حمایت و همکاری‌های لازم با پژوهشگران علوم زمین در رابطه با پژوهه‌های تحقیقاتی هدف‌دار است که از سوی پژوهشگران تعریف و برنامه‌ریزی می‌شود، می‌باشد. این موضوع در گذشته نه چندان دور به دلیل شرایط نامناسب اقتصادی کشور و در نتیجه کمبود بودجه‌های این چنینی در سازمان، یا اجرانمی‌شد و یا بسیار کند بود. باز هم خوشحالیم به اطلاع پژوهشگران شاخه‌های مختلف علوم زمین برسانیم که با گشاشی که برای کارهای پژوهشی در بودجه سازمان تعریف شده، علاقمندان به انجام این قبیل پژوهه‌ها می‌توانند با در نظر گرفتن اولویت‌ها و نتایج حاصل از پژوهش مورد نظر در رابطه با حل مسائل زمین‌شناسی و معدنی کشور و همچنین بازدهی‌های اقتصادی آن، پژوهه را در قالب طرحی به سازمان ارائه نمایند تا پس از بررسی‌های لازم کارشناسانه و تأیید لزوم اجرای طرح توسط کارشناسان ذیربطری برای اجرا به تهیه کننده (کنندگان) ابلاغ گردد.

۳- با این که بارها و بارها در رابطه با مسئله بسیار مهم محیط زیست و خطرات ناشی از آلودگی‌های آن در همین صفحات سخن گفته‌ایم، با توجه به اهمیت آن مجبوریم باز هم گریزی بزنیم به خطر بزرگی که در کمین تنها کره قابل زیستمان یعنی کره زمین است. سخنی که هرگز به گوش آلوده کنندگان اصلی جهانی نرفته و نمی‌رود که نمونه آن همین چند هفته پیش اتفاق افتاد و امریکا به عنوان دومین تولیدکننده گازهای گلخانه‌ای از تعهداتش شانه خالی کرده و کشورش را در کمال بی‌مسئولیتی از کنفرانس عالی کشورهای جهان در رابطه با محیط زیست بیرون کشید و در واقع خیانتی بزرگ به جامعه پسریت اعمال داشته است. در این زمینه در شماره‌های آینده بیشتر سخن خواهیم گفت.